

LA REALITAT OCULTA

(ve de la pàgina 4)

l'estat espanyol i tornar a presentar batalla amb una nova iniciativa, cal que parlis amb fermesa dient que la llibertat s'ha de guanyar amb la lluita i que tenim tot el dret a exercir la desobediència com a poble sobirà que som. Pensa en la dita catalana: "Qui no arrisca no pisca". Pensa-t'ho bé, tens quinze dies. Si et decideixes ho tindrem tot preparat per a que puguis ser a Catalunya a finals de gener o principis de febrer. Abans tindrem una darrera entrevista i sobretot manté el silenci, no confiïs en aquells que t'envolten.

Et volia dir una altre cosa: heu estat incapaços d'exigir la fi de l'espoli fiscal, només actueu com a víctimes i ploràmiques. Heus ací una oportunitat per eixamplar el patriotisme cívic i neutralitzar l'espanyolisme al país. Cal dotar a la classe treballadora, als autònoms i petites i mitjanes empreses de l'ajut financer suficient per a que puguin viure dignament.

- Si, això està molt bé, però com aconseguim els diners que no tenim?

- El govern rus està disposat a donar 45.000 milions d'euros per a que siguin distribuïts segons les necessitats del poble català i això es farà de manera que no ho pugui deturar el govern espanyol. Cal que la independència vagi lligada a més benestar social, a una societat més justa i igualitària.

Ara això si Carles, et veig gras com un bacó, has de millorar la teva imatge per quan apareguis a Catalunya d'aquí en unes setmanes i pensa a prendre la bona decisió ara que encara hi ets a temps, car sinó, inexorablement, deixaràs de ser un referent i altres poc a poc, prendran el relleu. Tampoc és bo que apareguis sota el paraigües de l'extrema dreta flamenca que et dona suport. Treballa d'altres col·lectius com els ecologistes, llibertaris, etc., que et poden ser de molt ajut si reprens la ruptura en contra d'aquest estat espanyol obsolet i reaccionari. Esperem la teva resposta en quinze dies.

Poc després torna a aturar-se el camió de mudances i el president Puigdemont hi puja junt amb els dos homes d'abans.

Sembleu una mala seqüència de sèrie de Netflix o la pista

mira un a un esperant una resposta i quan se'n cansa els demana. Algú vol un altre cafè?

bluesllàgrimes molt arrelat entre els catalanets, gravat durant el confinament. Cinquanta quatre artistes, 19 cançons i un dels cantants es reafirma de la Ñ. A TV3 són molt oberts de mires!

(ve de la pàgina 4)

El Picasso deixa la tassa de cafè buida, se'l mira i s'encén. Em sona a música celestial! De quina partitura l'has tret? De Bach, de música abstracta i partitures repetitives; per què no triar en el tecno dur; aquest nom s'assembla a un pop levitant entre la terra i els astres.

El Kandinski s'enfada i respon alt i fort. No obstant això, els que escolten més enllà del raonable saben que no hi ha una solució vàlida. M'entens? L'hem de concebre i s'ha d'acceptar, però no és tan etèria com alguns han pensat, com Nietzsche amb el seu famós aforisme: "Art i res més que art, tenim l'art per no morir de la veritat."

de ball de la Tango, la vostra actitud és un llastre. La Kahlo s'ha disparat. Pel projecte Residència estem aquí... pel

Ara no, Home! Una solució... fer vibrar l'angoixa fins a la catarsi més intensa. Proposo compartir, en aquesta Catalunya

No importa si el disc és prou bonic, i a aquest cantant fatxa, ultra anticatalà, aquest que es diu Francisco, li dic: «fascist fucking pig» com el meu novio al Trump...

El cambrer interromp a la Kahlo dipositant damunt la taula una safata amb grans llesques de pa amb tomàquet i grans trossos de botifarra. Els GOMES aposten per callar i menjar. El Kandinski s'ajusta la gorra, trenca els cric-cracs del pa torrat i els proposa: Ho deixem reposar fins la setmana vinent? Amb un somriure d'alleugeriment segueixen menjant mentre passa una jove amb patinet elèctric que va deixant darrere seu alguns acords del bolero de Ravel.

CONTINUARÀ

projecte...

Tens raó Kahlo. Pitjor estàvem i amb les mans buides. El cuponazo ens ha alliberat de tota acció i les seves contradiccions. Què us molesta per donar tant aquesta nota? El Soutine se'ls

preelectoral a la vora d'una guerra fratricida, una bona llesca de pa amb tomàquet amb botifarra blanca ben grassa, i escoltar l'últim disc de la Marató "Serem més forts" el tema bandera. El Tàpies ha aconseguit centrar l'atenció del grup amb cinc mirades iròniques que el volen fulminar. Sobretot el Picasso i el Miró però el Kandinski crida el cambrer i li passa la comanda abans d'afegir: L'heu escoltat? Un disc de